

عنوان مقاله:

شناسایی نقش عوامل شکل دهنده ی تجزیه مخاطب از فضاهای یادمانی، با تاکید بر معماری بناهای آرامگاهی (نمونه ی موردی آرامگاه حافظ)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی ایران در گذار آثار و اندیشه ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

غزل سلیمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

مریم ارمغان - استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

خلق فضا همواره برای پاسخ به یک سری نیازها در یک محدوده مشخص بوده است. حال این نیازها می توانند اولیه باشند و برطرف کردنشان نه تنها به دست معمار بلکه با تفاوتی فرد متقاضی را به پاسخ برسانند. اما در این میان فضاهایی هستند که طراحی شان پاسخ دهنده به ارزش آن فضا است. در گذشته طراحی مقبره بزرگان به تناسب حرفه شان و اهمیت وجودیشان در این دنیای خاکی بوده است. مسئله مهم آن است که طراحی مقبره یاد بزرگی را که یقیناً تاثیری در این دنیا به جای گذاشته است در خاطر باشندگان حفظ می نماید. بنای یادبود همانطور که از واژه یادبود و یا یادواره پیداست در بازنده سازی یاد بزرگان قدم بر می دارد. خواست پژوهش یافتن عوامل تاثیرگذار بر خاطر حاضران در فضای آرامگاهی می باشد که بتوان با یافتن این ریشه ها در عصر کنونی برای بزرگان از دست رفته این کشور هرچه دقیقتر طراحی نمود. از بررسی نمونه های ساخته شده، دقت بر طراحی آرامگاه در دوران پهلوی بسیار نمایان است، لذا با مطالعه بر این موارد و آوردن یکی از موفق ترین نمونه ها در ذهن مخاطبان (آرامگاه حافظ) سعی شده علل مانایی فضای آرامگاهی پیدا شود و در نهایت پژوهشگر با روش تحلیلی- توصیفی در روند پژوهش خصوصاً درباره آرامگاه های معاصر به دو مورد حائز اهمیت در طراحی بنای آرامگاهی می رسد که عبارتند از کالبد فیزیکی بنا و همچنین رفتارهایی که در فضا شکل می گیرد.

کلمات کلیدی:

معماری، آرامگاه، یادمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904922>

